

„Чика Фјодор, пас и мачак“, Едуард Успенски

Приказ

Ово је прича о Чика Фјодору, дечаку који напушта своју кућу са мачком који уме да говори. Они одлазе да живе на селу јер Фјодорова мама не воли животиње и не дозвољава му да задржи мачка. Ту почиње њихова авантура.

Фјодор на пут креће одважно не знајући шта га чека. На срећу, он је самосталан, сналажљив и одговоран дечак а има и помоћ својих другова мачка Морнаревића и пса Шарика. Кућу у којој ће живети су лако нашли јер нажалост људи напуштају село. Живот на селу није тако једноставан, треба производити храну, одржавати кућу, сналазити се за огрев. Другари сложно решавају проблеме упадајући у смешне ситуације. Пошто мачак воли млеко, купио је краву Мурку. Набављају Тр-тр Митју, необичан трактор који уместо горива користи храну. Смешан лик је и поштар Пећкин који их посећује и који игра кључну улогу јер ће јавити Фјодоровим родитељима где се дечак налази. Посебно ми је драг лик пас Шарик који постаје јако тужан када схвати да не може да постане ловачки пас јер нема срца да убије зеца. Уместо тога, постаје сафари фотограф. Роман се срећно завршава, јер Фјодорови родитељи долазе у правом тренутку када се он разболео. Фјодор се враћа кући са птицом чавчицом али растанак са друговима није тужан јер су они заволели живот на селу.

Књига је на мене оставила јак утисак. Поред тога што је писана на шаљив и занимљив начин, читаоца тера да стално чита даље. Свако дете би могло да у Фјодору препозна себе у разним ситуација и да замисли себе јер је бар једном пожелело да оде од куће. Прича нам говори и о врлинама код људи јер су сви јунаци смели, храбри, досетљиви и узајамно брину једни за друге. Мислим да би по сценарију овог романа могла да настане одлична позоришна представа.

„Чика Фјодор, пас и мачак“, Едуард Успенски

Возимо се, баш је весело

